

могнѣ да излѣзете и вие, че тамъ да разправяме на други-тъ, колко е тежко да бждешъ въ затворъ за престжпление.

— Мжчно ми е дѣдо Игнате, че не ще има кой да ни разтушва, като тебе, — се обади Павелъ.

— Слушайте момчета, — отвърна старецътъ, — Павелъ първи заговори. Но знайте, че той е първи между васъ. Ако го слушате, нѣма да сбъркате.

Влайкинъ, който до тогава само слушаше, вдигна глава.

— Правъ си дѣдо Игнате, само че ти като си отидешъ азъ ще му дамъ другъ умъ.

— Да избѣга ли? — Запита старецътъ.

— Всички ще избѣгаме, защото никой нѣма право да ни отнема това, което не може да ни даде.